

KIS TÜKÖR

A RÉVKOMÁROMI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ HIVATALOS LAPJA

Reformáció

A Magyar Református Egyházak Tanácskozó Zsinata, valamint a Magyar Reformátusok Világszövetsége 2006. augusztus 30-31-én Nagyváradon tartott közös tanácskozásán Nemzeti Ökumenikus Imaévet hirdetett. Tette ezt amiatt, hogy nemzetünk nagyon nagy bajban van, és avégett, hogy látnunk kell, csak Isten kegyelme menthet meg minket.

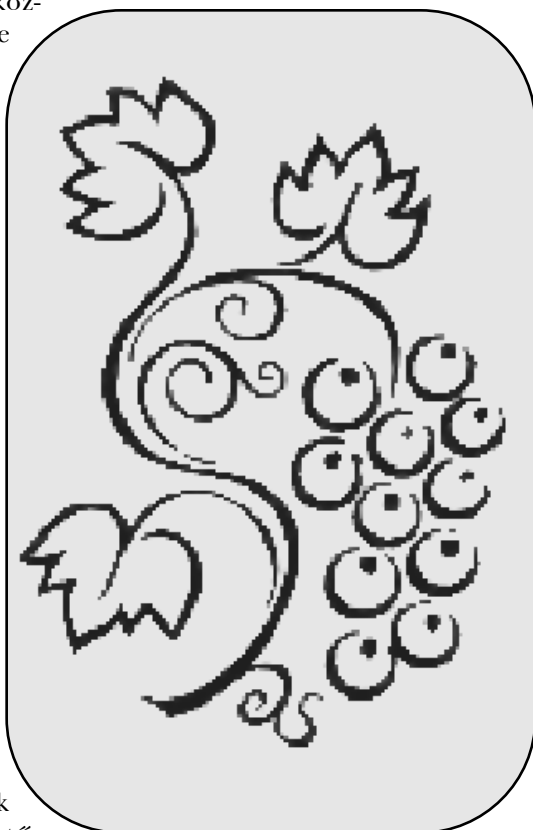
A meghirdetett imaév alapjául több olyan jubileum szolgál, amelyeknek jelentősége és történelmükre gyakorolt hatása elengedhetetlenül fontos ahhoz, hogy felelősséggel elgondolkozzunk népünk jelene és jövője felett.

Az első Hunyadi János 550 évvel ezelőtti nándorfehérvári diadala a török felett. A második Bocskai István szabadságharca és a bécsi béke 400 éves jubileuma. A harmadik az 1956-os forradalom.

Ezenkívül az október a reformáció hónapja, amikor a világ protestáns egyházai, de főként az evangélikus és a református felekezetek több száz év óta megemlékeznek 1517. október 31-ről, amikor Luther Márton kiszögezte a wittenbergi templom ajtajára 95 tételét.

Lehetséges az, hogy ezeket természetes folyamatoknak tartsuk, amelyek egy adott időben felpeszdtették az embereket? Nem hiszem, hogy természetes folyamatok ezek, hanem Isten kegyelmének munkája, amelyeket lehetőségként készít mindazoknak, akik nem tudnak belenyugodni abba az átkos dologba, hogy ember ember ellen, nép nép ellen, nemzet nemzet ellen támad; akik nem tudják elviselni azt, hogy az Isten által egy vérből teremtett ember a másikon uralkodik, határokat szab, leigáz, nyo-

morba dönt. Lehetőség azoknak, akik az Isten ingyen való, mindenre elégséges kegyelmét élvezni akarják minden korlátozás és emberi feltétel-szabás nélkül.

E nagy történelmi eseményekben meg kell látnunk azt, hogy Isten hogyan próbálja felrázni az embert álmából. Felbuzdítja, hogy fontos legyen a hit, a kegyelem, az örök élet, a szabadság, a nép, a haza, a család. Egyszerűen mindaz, ami egy életet valóban élétté tehet.

A tartalomból:

2. oldal:

Beszélgetés Pálhegyi Ferencsel

3. oldal:

A Bibliai Házassággondozó

Szolgálatról

4. oldal:

Könyvajánló

5. oldal:

Nőegylet tevékenysége

6 - 7. oldal

Eseménynaptár

8. oldal:

Hírdetések

Eklézsiánk múltjából

Ez viszont nem megy belső megújulás nélkül. Ha nincs megfelelő lelki töltet, akkor bármit teszünk, az csak olyan lesz, mint a "zengő érc és pengő cimbalom".

A reformáció nagy jelentősége épp abban van, hogy megtanította az embereket elgondolkodni életük felett, odafordította őket Isten Igéjéhez, s amikor a megvásárolhatatlan csodálatos ajándékok felcsillantak előttük, akkor már nem akart senki talmi kincseket magának, hanem csak az értékeset.

Ma sem nélkülözhetjük ezt a látást. Főként azért, mert az igazi értékek devalvációjának szemtanúi vagyunk. Látjuk azt, hogy az igazi értékek helyét talmi értékek foglalják el. Fájdalmasan szemléljük, hogy a fiatal generációk mivel táplálkoznak. Megkezdtük majmolni azt a nyuga-

Folytatás a 3. oldalon

Ica néni 70. születésnapja alkalmából

Öreg emberek szeretnek visszaemlékezni arra az időre, amikor még zajlott körülöttük az élet. Én is ezt teszem most. A 2. világháború véget ért, és testileg-lelkileg kiéhezett emberek keresték a megoldást életükre. Ekkor Isten lelkészeket hívott el az evangelizációs munkára. Neveket említék, akiket már sokan elfelejtettek. Ők már mind az Úr Jézusnál vannak azóta:

Szabó Béla pozsonyi esperes, aki az evangelizáció szervezője volt, és irányította a lelkészeket;

Tóth Kálmán lelkész, aki a Csehországba hurcolt magyarokat, felkereste, és hirdette nekik az evangéliumot; (később a Komáromban létrejött Missziós Intézet vezető lelkésze lett; ez az iskola 1949-től 1950-ig működött);

Csukás Zsigmond lelkész, aki a Missziós Intézetben tanított (a missziósiskola ideje alatt a téli hónapokban missziói úton volt az ország különböző helyein);

Vaszily János lelkész, aki a téli hónapokban szintén missziós úton volt, főleg a keleti gyülekezetekben;

Rácz László lelkész, aki ugyancsak végezte a missziós munkát, főleg a Komárom környéki gyülekezetekben és a Mátyusföldön;

Végh Dániel lelkész, szintén a Komárom környéki gyülekezetekben és a Csallóközben munkálkodott;

Galambos Zoltán lelkész (támogatta a missziós szolgálatot).

Az evangelizációs szolgálat meghívásra történt. Amelyik gyülekezet lelkésze meghívta az evangelizátort, oda ment kb. egy hétre. A missziósiskola tanulói közül minden egyes lelkész mellé egy fiút és egy lányt osztottak be.

Napi munkabeosztásuk a következő volt:

- délelőtt a missziósiskolás fiú foglalkozott az Ige alapján a fiúkkal, a leányokkal pedig a lány;
- a gyermekmisszió ideje attól függött, mikor jöttek össze az gyerekek, velük felváltva foglalkoztak;
- délután: az asszonyoknak és délelőtt a férfiaknak a missziós lelkész tartott bibliaórát, este pedig a templomban hirdette az Igét.

Az evangelizáció célja az volt, hogy megismertessék a felnőttekkel, fiatalokkal, gyerekekkel a Biblia tanítását, hogy vágyakozzanak a lelki élet után, higgyenek Istenben, Jézus Krisztusban és a Szentlélekben. Olvassák a Bibliát, mert ebben van Isten üzenete a számunkra. Jézus Krisztus meghalt értünk a kereszten, hogy nekünk örök életünk lehessen. Hadd dicsőítsük a Menny hatalmas Urát, aki sohasem hagy magunkra, hanem embereket küld nekünk, akik hirdetik számunkra az evangéliumot.

Sajnos, az evangelizációs utak időszaka hamar lejárt, mert a szocializmus alatt betiltották az evangelizálást.

A tiltás előtt azonban még sor kerülhetett a nagymegyeri evangelizációra. Végh Dániel volt akkor ott a lelkész. Arra

emlékszem, hogy nagy örömmel és lelkesedéssel, nagyon sokan gyűltünk ott össze, Komáromból is. Az Ige magva hullott sokfelé, és a kis Domonkos Ilonka is kapott belőle. 1949-et írtunk akkor, Icuca 13 éves volt. Az Ige megragadta fiatal lelkét, azóta olvassa a Bibliát és Isten életének irányítója.

Már a szülői házban is a lelki élet szeretetére nevelték.

Icukám, a tanulás évei folytatódtak életedben, míg elérteztél a pozsonyi Comenius Egyetemre, ahol matematika-fizika szakot végeztél. Az egyetemi évek a tanulás mellett a tervezetések és álmódosítások évei is. Egy Gyököskönyvben olvastam, hogy Isten elveszi az álmokat, és helyette a valóság csodáját adja. Isten előre eltervezi életünket, és mi csak utólag tudjuk meg, hogy minden úgy volt jól, ahogy volt. Jobban el se tervezhetnénk volna. Itt van a helyed, ezt kell tenned. És valóságos küzdelem következett: a Komáromi Magyar Gimnázium tanára lettél a szocializmus idején. Istenről nem volt szabad beszélni a diákoknak. A templomtól és Istentől teljesen elszakadtan éltek. De te nem hallgattál, és szeretettel Isten közelségébe vezetted őket. Egyszer a sok szorongatás között felmerült bennünk a gondolat, hogy otthagyjuk az iskolát. De ki fog akkor a diákoknak

Istenről beszélni? Maradtunk.

Elérkezett az 1990-es esztendő. Ekkor megújították a régóta szünetelt Nőegyletet. Te lettél az elnöke. Isten bízta rád ezt a munkát. Minden órára tudtál valami újat hozni. Kiváló előadásokat szerveztél, amelyek mindig aktuálisak voltak. Mindig körülültük az asztalokat. Sok áldott születésnap megemlékezést tartottál. Amikor a gyülekezet vendégeit kellett ellátni, azt is a Nőegylet tagjai vállalták. Utazásokat szerveztél. Magyarország több városát látogatta meg a Nőegylet, barátságok is kialakultak az ottani nőtestvérekkel. Csodálatos módon össze tudod tartani a nőegylet tagjait. Mindez a szeretet munkája.

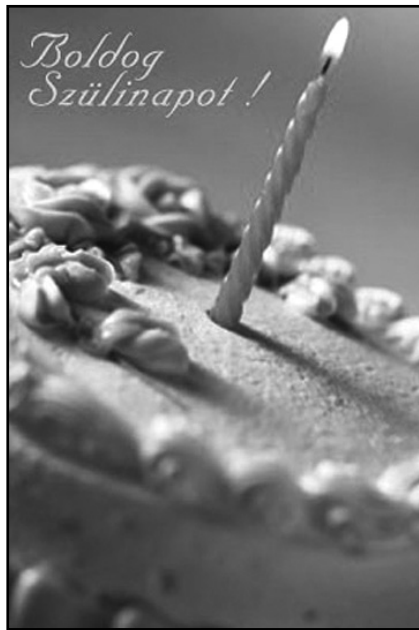
A sok munka mellett idős édesapádat évekig nagy szeretettel ápoltad.

Isten nagyon sok ajándékot adott neked, még hetvenévesen is munkába állít, hogy talentumaidat tovább kamatoztasd. Az egyház szolgálatában mint gondnok tevékenykedsz. Nem könnyű feladat ez. Most is emberekkel foglalkozol, mint nyugdíjba vonulásod előtt.

Ha visszanezünk az eseményekre, akkor úgy tűnik, mintha minden magától oldódott volna meg, pedig Isten vezérel, óv, terelget az Ő kegyelme szerint.

*özv. Csukás Józsefné
(elhangzott a Nőegylet*

2006. szeptember 26-án tartott gyűlésén)

Turányi Mária

Örök megújulás

*Ha a határt járjuk,
gyönyörűség szemnek,
a nagy szárazságban
ringatózó tenger.*

*Vékony, erős szálon
dús kalász fejlődik,
a Nap sugarától
szépen érlelődik.*

*Mindegyik duzzadó
búzaszemmel tele,
minden egyes szemben
ott az élet jele.*

*Sűrűn, egymás mellett
vigan hajladoznak.
egységben az erő,
ők összetartoznak.*

*Aranyszínűre vált,
amikor megérett,
ránézni is öröm,
aratásra kész lett.*

*S míg puha földbőlcső
őrizte magalmát,
már tudta, belőle
élet lesz és áldás.*

*Hajlékokba viszi
élő üzenetét:
utolsó vacsorán
megtörtetett kenyér.*

***A te igazságod szerint
ments meg és szabadíts
meg engem; hajtsd hozzám
füledet és tarts meg engem.
Légy sziklaváram, a hova
menekülhessek szüntelen;
rendelkezzél megtartásom
felől, mert kőszálam és
erősségem vagy te.***

Zsoltárok 71:2,3

Könyvfigyelő

Török László Papamesék c. könyve egy kicsiny meséskönyv. Szerzője egy édesapa, akit egy időre elszólít a családjától a kötelesség. A fizikai távolságot közte és szerettei között modern technikai eszközök helyett egy különleges világháló segítségével hidalja át, amelyet gondolataival és fantáziájával teremt meg. Az otthoniak iránti szeretetből szövögeti bájos és kedves meséit, amelyek különösen esti olvasásra alkalmasak a legkisebbek számára. Fényüket a gyermeki optimizmus adja, hangulatukban, terjedelmükben és tartalmukban pedig nem csupán alkalmazkodnak a korosztályhoz, hanem jó irányban gazdagítják képzelőerejét. Közös nevezőjük mégis a játékoság, ez varázskulcsként nyitja meg előttünk e titokzatos világot. Éjszaka a játékok megelevenednek, újraélik a nappali eseményeket, megpróbálják utánozni gazdájukat, Bencét, eltanulnak tőle dolgokat. Sajátos szemszögükből látják és értelmezik az eseményeket a mikrokozmoszban, s mi más ez, mint a világon a legtermészetesebb és legősibb cselekmények egyike: hogy a kicsik játékból ugyanazt teszik, amit a nagyok. Azok az értékek, amelyek mentén az egyszerű történetek haladnak, szokatlanul szerények. Nem a nagy események fordulatos és csattanókkal teli történetei ezek, sokkal inkább a szelídségnek, az elégedettségnek és a belső békének tiszta, romlatlan hang-képei.

Szalay Cecília hitoktató

R e f o r m á c i ó

tot, ahol a családok széthullanak, az erkölcstelenség ijesztő méreteket kezd ölteni, az egyházat elhagyják, s megjelenik az individualizmus, amely nem ismer határokat.

Környezetünkben is szemmel követhető ez a közösségeket, népet, nemzetet pusztító folyamat, amelynek csak egy kimenetele lehet: "S a sírt, hol nemzet süllyed el, népek veszik körül, S az ember millióinak szemében gyász könny ül."

Szükség van tehát ma is a reformációra. Már maga a szó is mutatja, hogy mit kell tennünk: re-formálni, azaz valamit vagy önmagunkat egy deformált állapotból az eredeti állapotba juttatni. Az ember eredeti állapota pedig elsősorban az Istennel való közösség, amely feltétlenül magával hozza a másik emberrel való közösséget. Nem élhetünk egymás nélkül. De ebben a kapcsolatban helye van

a megalázkodásnak - elfogadom, hogy nem én tudok mindent a legjobban;
a bűnbánatnak - ha elkövettem valamit, ami nem Isten szeretetéről beszél, amivel ártottam, ami nem etikus, akkor megvallom;

a megalégedettségnek - megtanulom értékelni mindazt, amivel Isten megáld, s nem törekszem arra, hogy a másiktól fondorlatosan elvegyem.

Még lehetne sorolni mindazt, ami tisztulásunkhoz hozzátartozna, de úgy gondolom, hogy fölösleges. Hisz nagyon jól tudjuk, hogy miről van szó. El kellene tehát kezdeni igazi értékeket keresni, egymásra jobban odafigyelni, amink van, azzal megalégedni, a jót másnak is akarni, az Istennel egységben lenni.

A kezdet az, hogy tudatosítjuk: a mi erőnk kevés ehhez. Isten kegyelmére van szükségünk. Ezért mondja az apostol: "Annakokáért tehát nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené." (Róm 9,16)

A könyörülő Isten segítse életünk reformációját!

Mgr. Fazekas László
püspökhelyettes-lelkipásztor

IGEHIRDETÉSEN HALLOTTUK

Textus: I. Thesszalónika 5, 23-24

Tatár István segédlelkesz

Textus: I Sám 16, 1-3, 6-7

Az elválás pillanatában szemünk előtt mindig kedves arcok jelennek meg. Arcok, melyeket később sem tudunk elfelejteni, hiszen szívünkbe rajzolódtak, szívünkbe záródtak. Így volt ez Pál apostol esetében is, aki már nem a thesszalónikai gyülekezetben tartózkodott, amikor ezt a levelét írta, amikor a textusként felolvasott áldást mondja a közösségnek. Nem az elválás okozta fájdalom határozza meg mondanivalóját, hanem az Istennel járó emberek iránt érzett szeretete és hűsége azokhoz, akik között munkálkodott és hintette az Ige magvait. Ez a szeretet készíti őt arra - annak ellenére, hogy már nem tartózkodik közöttük - hogy felhívja figyelmüket az egymás és az Isten iránti helyes szolgálatra. Kéri őket, hogy az Istennek szolgálják, akik közöttük fáradoznak, és előljáróik az Úrban, becsüljék meg. Nem azt mondja, hogy a személyt nézzük, nem azt mondja, hogy csoportokat alkotva valamelyik előjáró oldalára álljunk, vagy éppen a másikat bíráljuk, hanem azt, hogy mindegyiküket becsüljük, és megkülönböztetett szeretettel fordulunk az ő munkájuk és tevékenységük felé. De ugyanakkor Pál felhívja figyelmüket az egymás iránti szolgálatra is: a rendetlenek intésére, az elesettek és erőtlének iránti bátorításra és gyámolításra, és a jó iránti törekvésre. Nemcsak a hitben járó testvérekkel való kapcsolatainkról beszél, hanem az Istennel való kapcsolat helyességéről is bizonyosságot tesz. Azt mondja: "Mindenkor örüljétek. Szüntelenül imádkozzatok. Mindenben hálákat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által ti hozzátok." A gyülekezetnek, a közösségnek mindig Istenben kell maradnia, minden dolgát reá kell bízni, és mindenért hálákat kell adnia. Ugyanakkor az Isten Lelkét nem szabad megvetnie, az igehirdetést pedig nem szabad lebecsülnie. Ez a gyülekezet feladata, kötelessége, szolgálata. Bár már földi útjaik elváltak, az Isten követése és a Neki való szolgálat mégis egy úton való haladást tesz lehetővé. Azon az úton való haladást, mely mind a gyülekezetet, mind a szolgálatot tevőt a megszentelődés felé vezeti, és amely mind a testet, mind a lelket feddhetetlenségben megőrzi az Úr Jézus Krisztus eljövételére. Ámen.

Az olaj mindig a Szentlélek jelképe a bibliai könyvekben. Legyél megtelve Szentlélekkel, és akkor indulhatsz a szolgálatba. Minden téren alkalmas leszel az Istennek való szolgálatban, mert Lelke által indít, irányít, vezet, rendez a körülményeket. Csodálatos útbaigazítás, indítás ez! Nem kell szomorkodni, hanem készülni kell. Nagyon jól esik, amikor valaki kifejezi szomorúságát, hogy de kár, hogy el kell menned, olyan jó lenne, ha maradhatnál. De nem az a dolgunk, hogy ebben a szomorúságban nyomorogjunk. A dolgunk az, hogy elinduljunk arra, amerre Isten visz tovább.

Amikor pedig Sámuel elindul, meg is találja a szolgálatot. Megy és cselekszik! Sámuelnek sem egyszerű, hiszen tudja a feladatát, de mégsem olyan egyértelmű az, ahogy emberileg elképzelné. A külsőségre tekint. Új király kell a népnek, és azt hiszi, a régi módszer szerint kell megtalálnia azt, akit Isten már régen meglátott és kiválasztott.

Azt mondja Isten: ne a megjelenésére nézz! Mintha azt mondaná: ne a külsőségre nézz, ne a látványosat keresd, mert nem az a fontos! Isten nem azt nézi, ami kívülről talán gyönyörűsége, vonzó, csábító és kellemes az emberi szemnek, hanem azt nézi, ami a szívben van! Mindannyiunk szívébe belelát, tudja, mit rejtegetsz, tudja, mi van benned, tudja, amit nem tudsz elmondani, kimondani neki vagy a másoknak. Tudja a félelmeidet, amelyek gyötörnek, ismeri a legmélyebb bánatunkat, látja, ha boldogság és hála feszíti lelkünk belsejét. Milyen jó, hogy Ő mindent látja, és pontosan

tudja! Búcsúzóul ezt kívánom a komáromi gyülekezet minden tagjának, hogy merjen mindenki elindulni, Szentlélekkel felfegyverkezve azon az úton, amelyen Isten indítja el, és merjük a szív és lélek vizsgálójára rábízni az Istentől kapott életünket! Így legyen. Ámen.

Az új segédlelkészek bemutatkozása

Nevem **Tirpák István**, 1983. június 23-án születtem Királyhelmeceken. Tanulmányaimat a Bolyi Magyar Tannyelvű Alapiskolában kezdtem 1989-ben. Az alapiskola befejeztével, 1997-ben a Kassai Magyar Tannyelvű Középfokú Ipariskolába jártam, 2001-ben érettségiztem gépész szakon. Teológiai tanulmányaimat a Kálvin János Teológiai Akadémián kezdtem, amely 2004-től a Selye János Egyetem Református Teológiai Kara lett, s 2006-ban fejeztem be.

Szabad időmben olvasok vagy sportolok. Már az alapiskolás éveken érdeklődni kezdtem a történelem iránt, ezért többnyire történelmi témájú könyveket olvasok, ezen belül a II. világháborúval foglalkozó szerzőket részesítem előnyben. Az olvasás mellett szívesen sportolok, többnyire futballozok, de szívesen lábtollazok, futok.

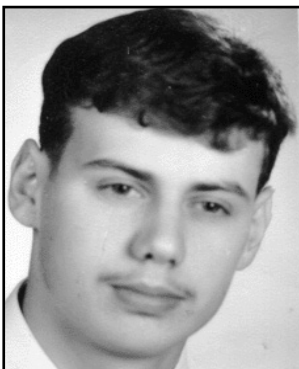
Mivel a lelkészi munka sokrétű tájékozottságot igényel, szükségesnek, sőt elengedhetetlennek tartom önmagam továbbképzését, hogy hivatásomat magas színvonalon tudjam gyakorolni. Az előbb felsorolt okokból kifolyólag terveim között szerepel egy pedagógiai diploma megszerzése, ezért a Selye János Egyetem Pedagógiai Karának történelem-kateketika szakpárosítására jelentkeztem, ahol ez év októberében kezdtem meg tanulmányaimat, természetesen távtagozatos hallgatóként.

Segédlelkészként és később lelkészként kiemelt fontosságot tulajdonítok az ifjúsággal való foglalkozásnak, természetesen nem elhanyagolva az idősebb korosztályt sem, mivel gyülekezeteinket az előregedés és elnéptelenedés jellemzi. Ez csak úgy állítható meg, ha minden korosztálynak a "saját nyelvén" hirdetjük Isten ígését, hogy közel vigyük az embereket Krisztushoz, követve a reformátori hagyományokat, Krisztus által élő hitet ébresztve az emberek szívében.

"Te tanítasz engem az élet ösvényére, teljes öröm van tenálad;

a te jobboldon gyönyörűségek vannak örökké."

(Zsolt 16,11)

Gebe László vagyok, 24 éves. Egy Rozsnyó melletti kis falucskában, Jólészen nőttem fel, és az ottani kis református gyülekezetben kezdtem el az Úrhoz közeledni. Nagymamám szoktatott rá a vasárnapi templomlátogatásra, s az első imádságokat is tőle tanultam meg. Később aztán már szüleimmel együtt jártunk istentiszteletre.

Ha visszagondolok eddigi életemre, csak azt mondhatom, hogy az Isten a tenyerén hordoz. Történtek jó dolgok, nagyon sok rossz is, amire máig fájó szívvel gondolok vissza, de merek hinni abban, hogy az Isten tudja jól, mit miért tesz, illetve enged megtörténni. Semmi sem érhet minket az Ő tudtán, akaratán kívül.

Sajnos, sokszor adtam Neki okot arra, hogy felrázzon "alvó keresztyén" életmódból, de ugyanakkor jó volt megtapasztalni azt is, hogy gondja van rám. Legutóbb, mikor ezt tette, Jézusnak egy példázatát "használta" egy terméketlen fügefáról (Lk 13, 6-9). Ez az Ige azóta is bennem maradt. Vajon rólam milyen gyümölcsöket lehet szedni? Elégedett velem a gazda? Nagyon nem mindegy!

Mikor befejeztem a teológiát, arra kértem Istent imádságaimban, hogy helyezzen abba a gyülekezetbe, ahol látni szeretne, s formálja úgy az életemet, hogy "használható edénye" tudjak lenni. Az, hogy a jólétségi kis gyülekezetből, melyre mindig szeretettel fogok gondolni, s imádkozni fogok érte, ide kerültem Komáromba, mint egy nagy családba, hiszem, hogy az Úr akaratára. S bár meggyőződésem, hogy vannak nálam tehetségesebb, talpraesettebb szolgálók, hiszem, hogy Ő alkalmassá tud tenni engem is arra, hogy ebben a szolgálatban - fiatalok és idősek között egyaránt - meg tudjam állni a helyem. Adja az Úr, hogy így is legyen!

"Megjelentette néked, oh ember, mi légyen a jó, és mit kíván az Úr te tőled! Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan járj a te Isteneddel." (Mik 6,8)

Szabó Teréz:

Esti imádság

Az alkonyban,

A távozó nap aranyló sugarában

Áldassék a neved!

Az illatozó virágban,

Az esti violában,

A nyár előtti lágy szellő játékában,

Az elnyugvó világban

Áldassék a neved!

Az éj tiszta csöndjében,

Szilaj gondolatok csendes

Tűnődéssé szelődült békéjében

áldassék a neved!

Te drága, drága Lény

Ó, mi lenne nélküled?

Virág se lenne

Világ se lenne

És mi sem lennénk!

Az elmúlt hónapok eseményei

Július 22-28.

Gyülekezetünkben 44 fiatal vett részt a lassan már hagyományossá váló kerékpártúrán. Idén a cél a csehországi

Lednice volt. A hőség ellenére a résztvevők fáradtan bár, de állhatatosan végigtekerték a 450 km-t. Köszönet illeti a Kádek-házaspárt, lelkipásztorunkat, Tatár István beosztott lelkészünket, valamint gyülekezeti tagunkat: Molnár Marost. Az előbbieket az útvonal megszervezésében és a fiatalok felügyeletében segítettek. Molnár Maros pedig amellett, hogy egy furgonnal biztosította a kb. 200 méteres biciklisor haladását, a túrázók számára készített sárga színű egysztrikókhöz anyagi támogatást biztosított.

Július 27.

A nőegylet tartotta nyári szünet előtti évzáró gyűlését.

Augusztus 7-11.

A Magyar Reformátusok V. Világtalálkozója keretében a Fiatal Reformátusok Szövetsége ifjúsági találkozót szervezett Gombaszögön. Gyülekezetünk autóbusszal biztosította a fiatalok oda- és hazajutását. Ez az alkalom jó lehetőség volt nemcsak a lelki épülésre, hanem a találkozásra, ismerkedésre, valamint más gyülekezetek ifjúsági munkájába való betekintésre. A fiatalokat beosztott lelkészeink: Cséplő Veronika és Tatár István kísérték el.

Augusztus 20.

A Magyar Reformátusok V. Világtalálkozója rendezvénysorozatának keretén belül sor került a Komáromi és

a Tatai Egymázmegye gyülekezeteinek találkozója templomunkban. A 15 órakor kezdődő istentiszteleten igét hirdetett dr. Márkus Mihály, a Dunántúli Egyházkerület püspöke. Előadást tartott dr. Nagy Lajos, a Komáromi Egyházmegye esperese "Találkozás a történelemben" címmel. Az egyházmegye gondnokai, Dobos Károly és Fekete Vince beszámolót tartottak a két terület jelenéről. Orgonajáték és közös éneklés tette még szebbé a találkozót. A templomi istentisztelet után szeretetvendégség volt a Kollégium udvarán, ahol lehetőség nyílt a beszélgetésre.

Augusztus 21-26.

Gyülekezeti gyermektáborunkban Virten 70 gyermek vett részt. Az előadásokat Cséplő Veronika beosztott lelkész tartotta arról, hogy Isten hogyan munkálkodott Sámson életében. Előadásait színes képekkel illusztrálta, amiket fiataljaink festettek. Az esti evangelizációt Tatár István beosztott lelkész tartotta Jónás futásáról és célbaéréséről. Sok szép éneket tanulhattunk. Ezeket Fóti Péter állította össze. Szerda este a Kezek ének- és zenekar muzsikálásában gyönyörködtünk. Volt éjszakai kincskeresés is. A gyermekek vezetőik kíséretében egy kijelölt útszakaszt tettek meg, ahol különböző feladatok várták őket. Ha teljesítették, egy-egy meghatározást kaptak a kincs fogalmáról vagy hollétéről, amelynek alapján azt megtalálhatták. Nagy volt a lelkesedés és az öröm, amikor a medencében fürdhetek, vagy amikor métáztak, fociztak. Isten gondoskodott vezetőkről is, akik ezt a hetet gyermekeinkkel töltötték.

Augusztus 26.

Kárpát-medencei keresztyén zenekarok találkozója került sor a Tiszti pavilon szabadtéri színpadán. Ez a találkozó is a Magyar Reformátusok V. Világtalálkozója keretében jött létre.

Szeptember 3.

Az új kenyérért adtunk hálát az úrvacsorai istentiszteleten, amelynek perselypénze a zsinati tanács határozata értelmében Egyetemes Egyházunk diakóniáját támogatja. A perselypénz összege 8 180,- korona volt. Köszönet az adományokért!

Szeptember 4.

Újraindult hétkezdő áhítatunk, és a lepramisszió munkatársai is ekkor találkoztak először a nyári szünet után.

Szeptember 10.

A tanévnyitó istentiszteletre levélben hívogattuk az iskolaköteles gyermekeket és szüleiket. Ebben az évben szép számmal jöttek el, 14 csomagot oszthattunk ki, ezeket a T-Mobile telefonhálózat ajánlotta fel.

Október 1.

Beosztott lelkészeink, Tatár István és Cséplő Veronika ige hirdetéssel búcsúztak gyülekezetünkől. A nálunk töltött időszak után Veronika a dunaszerdahelyi, István pedig a kisújfaluai gyülekezet beosztott lelkésze lett. Imádkoz-

zunk, hogy Isten vezesse őket továbbra is szolgálati útjukon!

Október 8.

Hirdetéssel és levélben is hívogattuk idős testvéreinket a délelőtti istentiszteletre. Azok szállításáról is gondoskodtunk, akik másképp nem tudtak volna eljönni. Az isten-

tisztelet után a Kollégium tanácstermében szeretetvendégség volt, melyen beszélgethettünk. Szép versek is elhangzottak az időskor örömeiről és fájdalmairól.

Október 12-15.

Új konfirmandusainkkal töltöttünk egy hétvégét az alistáli gyülekezet imaházában. Hisszük, hogy a 22 fiatal (2 konfirmandus nem jött el) nemcsak a sport és a játék idején érezte jól magát, hanem lelkük is formálódhatott Isten Igéje által. Új segédlelkészeink számára ez volt az első gyülekezeti szolgálat. A "mélyvíz" ellenére azonban feltalálták magukat, és nagy szeretettel beszéltek később gyermekeinkről.

Október 22.

Két új segédlelkésünk, Gebe László és Tirpák István mutatkozott be igehirdetéssel az istentiszteleten. A köszöntő szavak után Oláh Imréné gondnoknő egy-egy bibliával ajándékozta meg őket gyülekezetünk nevében. Adja Isten, hogy otthon érezzék magukat közöttünk, és örömmel és alázattal szolgáljanak Isten dicsőségére!

ELTÁVOZTAK E FÖLDI LÉTBŐL

JÚLIUS

Csukás Lőrinc életének 93. évében, Mészáros Vince 78 évesen, özv. Zabensky Lajosné Minich Margit 76 évesen, Adamek László 60 évesen

AUGUSZTUS

Özv. Rózsa Jánosné Patkány Piroska 101 évesen, Kecskés József 68 évesen, özv. Czike Lászlóné Mészáros Erzsébet 92 évesen, özv. Koncz Jánosné Ferenczy Terézia 85 évesen, Búi István 59 évesen, Nagy József 95 évesen

SZEPTEMBER

Kurucz Istvánné Horváth Edit 60 évesen, Petróczi Lídia 86 évesen

KERESZTSÉGBEN RÉSZESÜLTEK:

JÚNIUS

Anna - Vörös Péter ref. karbantartó és Édes Hajnalka ref. pedagógus gyermeke

JÚLIUS

Dóra - Nagy Péter ref. asztalos és Nyíró Adrianna ref. varrónő gyermeke

Jázmin - Turányi Viktor ref. villanyszerelő és Tóth Ilona ref. operátor gyermeke

Emőke Zsuzsanna - Bukor József róm. kat. egyetemi oktató és Both Emőke ref. tanár gyermeke

AUGUSZTUS

Zsanett - Chytrý Vlastimil asztalos és Lőrincz Zsuzsanna ref. eladó gyermeke

Panna - Decsi Krisztián róm. kat. orvos és Ujpál Ildikó ref. orvos gyermeke

Tamara - Megyeri Péter róm. kat. helyszínelő és Fülöpp Éva ref. diakónus gyermeke

SZEPTEMBER

Simon Dániel - Batta György ref. újságíró és Nagy Szilvia ref. hivatalnoknő gyermeke

Boglárka - Lévay Adrián ref. üzletvezető és Rusznyák Szilvia ref. tanítónő gyermeke

Annamária Kinga - Doktor Péter róm.kat. képviselő és Nagy Annamária ref. recepciós gyermeke

Balázs - Hanesz Gábor ref. üzletkötő és Olajos Gabriella ref. virágkötő gyermeke

Ákos - Ölveczky Árpád róm. kat. pedagógus és Kalmár Mónika ref. geodéta gyermeke

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK:

JÚLIUS

Nagy Tibor 37 éves ref. gazdaságvezető és Kosár Andrea 23 éves ref. kommunikációs szakember

Ádám Zoltán 24 éves róm.kat. fizikus és

Kulcsár Borbála 26 éves ref. pedagógus

Molnár Róbert 32 éves ref. géplakatos

és Markovics Andrea 27 éves róm. kat. operátor

Hámori Roland 32 éves ref. magánvállalkozó és Papp Erzsébet 32 éves ref. pedagógus

AUGUSZTUS

Bajkai János 40 éves ref. magánvállalkozó és Czuczor Diana 33 éves róm. kat. agrármérnök

Mikes László 33 éves ref. munkás és Mojzes Katalin 27 éves róm. kat. könyvelő

Balogh Tibor 27 éves ref. informatikus és Kreisz Henrietta 28 éves róm. kat. ápolónő

Varga László 27 éves ref. lelkipásztor és Kiss Linda 26 éves ref. főisk. hallgató

Podlupszki Csaba 35 éves ref. orvos és Bajkai Tímea 31 éves ref. pedagógus

Szalai Erik 23 éves ref. főisk. hallgató és Ádám Edina 20 éves róm. kat. informátor

GYERMEK-ISTENTISZTELET

Tanterv 2006/2007 Nagy csoportok

szeptember

- 10 Évnyitó istentisztelet
17 Zenés áhítat
24 A jó pásztor /Jn.10.1-21/

október

- 1 Az irgalmas szamaritánus /Luk.10,25-37/
8 A bolond gazdag /Luk.12.13-21/
15 A terméketlen fügefű /Luk. 13,6-9/
22 Zenés áhítat
29 Úrv.alk. Az elveszett juh /Luk.15.1-7/

november

- 5 Az elveszett dragma /Luk.15.6-10/
12 A tékozló fiú /Luk.15.11-32/
19 A hamis sáfár /Luk. 16.1-13/
26 Zenés áhítat

december

- 3 Úrv.alk. A karácsonyi műsor próbája
10 A karácsonyi műsor próbája
17 A karácsonyi műsor próbája
24 A karácsonyi műsor
25 Úrv.alk. Karácsony I. Napja
31 Hálaadás az Ősztenőért.

január

- 7 Új kezdet. Mit csinálnék másképp az új évben
14 A gazdag és Lázár /Luk. 16.19-31/
21 A szőlőmunkások /Máté 20,1-16/
28 Zenés áhítat

Tanterv 2006/2007 Kis csoport

szeptember

- 10 Évnyitó istentisztelet
17 Zenés áhítat
24 A Bibliáról

október

- 1 A teremtés: föld, sötétség, világosság
8 A teremtés: víz, növények
15 A teremtés: nap, hold, csillagok
22 Zenés áhítat
29 Úrv.alk. A teremtés: állatok

november

- 5 A teremtés: ember /1Móz. 2,7 és 2,15/
12 Pihenés, ünneplés /1Móz 2,1-3/
19 Jézus születése /Lk. 2,1-8/
26 A pásztorok, az angyal

december

- 3 A karácsonyi műsor próbája. Advent I. vasárnapja
10 A karácsonyi műsor próbája. Advent II vasárnapja
17 A karácsonyi műsor próbája. Advent III. vasárnapja
24 Karácsony
25 Úrv.alk. Karácsony I. Napja /Lk. 2, 17-20/
31 Hálaadás az Ősztenőért. Az agg Simeon

január

- 7 Új kezdet! Mit csinálnék másképp az új évben
14 Jézus bemutatása a templomban /Lk. 2, 39-40/
21 A tizenkét éves Jézus a templomban /Lk. 2, 41-52/
28 Zenés áhítat

Eklézsiánk múltjából

A 2006. esztendő jelentős évforduló egyházközségünk életében. Pontosabban: a kollégium történetében. Ugyanis éppen négyszáz esztendeje annak, hogy megalakult eklézsiánk első iskolája mint intézmény. Annak pedig 210 éve, hogy felépült a "Musis positum" (a múzsák hajléka), amelyről a bejárati kapu feletti emléktábla tanúskodik, Borbély Károly presbiter jóvoltából. A továbbiakban térjünk át tárgyyszerűen a kollégium felépítésére!

Az ellenreformáció a II. József császár által 1881-ben kiadott Türelmi rendelettel ért véget, amely kimondotta: "Minden olyan nyilvános helyen, ahol van száz nem katolikus család...szabadon meg kell nekik engedni..., hogy lelkészeket és tanítókat alkalmazzanak, a nekik szükséges épületeket felépíthessék..." A templom és a hozzá tartozó két lelkészlak felépítése után, a következő teendő volt az új otthon megteremtése az iskolának. És mint a mitológiai fénixmadár, támadt fel a kollégium. Minderről Szendrey Imre feljegyzéseiben a következőképp olvashatunk:

"Minekutána Isten segedelme által téres templomát s két prédikátora számára két parochiális házait eklézsiánk nagy költséggel ...felépíté, azonnal arra kezdette fordítani méltó figyelmességét, hogy főiskoláját is a maga előbbeni rangjára ... helyeztesse."

A kollégium az egykori Szombati- és Mórocztelkeken épült fel. Az eklézsia 1794-ben I. Ferenc királytól nyert engedélyt a kollégium felépítésére. A történelmi eseményt az egyházközség jegyzőkönyve így örökítette meg: "A Szombati ügy nevezett Curia megszereztesék Oskola helynek, és ez a Dolog Pázmándy Pál atyánkfiára bízattott...Addig is, míg ezen Curiális Fundus megszereztetik Agens Nagy Sámuel Úr meg fog kerestetni, hogy a Törvénynek út mutatása szerint a nagyobb Tudományoknak Oskolánkba való béhozatalára iránt szükséges instantiát Felséges Urunknak Bétsben adjabé." (1793.ápr.4.)

A kedvező válasza több mint egy évig kellett várni. Az uralkodó ugyanis közben a városi magisztrátustól kért véleményt, az eklézsia anyagi viszonyait illetőleg. Csak minekutána a megfelelő telek és az építéshez szükséges fedezet biztosítva volt, érkezett meg a kedvező válasz, melyet az 1794. aug.15-én rögzített egyházközségi jegyzőkönyv így ismertet: "Felolvastattak Bétsi Nagy Sámuel Úrnak két rendbeli ... Levelei, melyekben jelenti, hogy a múlt 1793-dik esztendőben általunk kért nagyobb Oskoláinknak béhozásokat ő Felsége méltóztatott Kegyelmesen meg-engedni, s egyszersmind által küldötte ő Felségéhez ebben a Dologban bé-nyújtott alázatos instantiánkat is ..." És megindult a gyűjtő, szervező munka. Az eklézsia felhívást bocsátott ki, melyben támogatást kért a nemes cél megvalósításához. Minderről illusztrációs mellékletünk tanúskodik.

PhDr. Szénássy Zoltán